

EDITORIAL

Přátelé, přiblížil se závěr roku 2015. Máte v rukách poslední letošní číslo sborového měsíčníku, kterým jsme se vám snažili vejít do přízně a předat pokud možno aktuální interní informace a zajímavosti. Rád bych poděkoval všem, kteří se nechali přesvědčit a poslali někdy nějaký osobní postřeh, nebo písemný příspěvek.

Většina si informace ráda přečte, ale nerada se sdílí. Někdo si to ani nepřečte, ale s tím nic nenaděláme. Děkuji Ellen do Pekingu, že nás ochotně a pravidelně informuje o tom, co je u nich nového.

Rád bych také touto cestou poděkoval všem, pro které je sborové společenství a náš sborový dům sloužícím místem. Nemusím zrovna nikoho jmenovat, ale sleduji to a vážím si každé ochotné ruky a děkuji Pánu Bohu za ni.

Pánu Bohu především, děkuji za to, že můžeme žít v míru, že od Něj můžeme získávat pokoj a každodenní sílu, že máme své domovy a můžeme se svobodně setkávat v místě, které se stalo naplněním mého dlouholetého snu.

Všem, kteří čtou tyto řádky, přeji klidný čas vánoční, do dalšího roku 2016 tělesné i duševní zdraví, pevnou vůli a radost z víry v Ježíše Krista našeho Spasitele.

Pavel Příbyl

CESTA MÉHO ŽIVOTA ALICE

Narodila jsem se v prosinci 1967 v Mladé Boleslavi. Prožila jsem poměrně osamělé dětství jako jedináček a snila jsem si o domku plném zvířat někde u lesa...

Po ukončení základní školy jsem toužila jít na obor chovatelství, ale nebylo mi to

dopřáno a tak jsem absolvovala Střední zahradnickou školu v Mělníku. Po škole jsem nastoupila do zahradnictví nedaleko Liberce a později jsem prodávala květiny v malém květinářství v centru Liberce. Po dvou letech plných více či méně bolestivých zkušeností se vztahy i nevztahy, jsem se rozhodla pro změnu v životě a odešla z Liberce do Prahy. Do týdne jsem v Praze našla levné ubytování společně s kamarádkou a práci v prodejně Sempra na Vinohradské třídě. Byly to krásné časy, naplněné rostoucí touhou po něčem lepším, co by dalo mému životu směr a smysl. Tam jsem také prožila sametovou revoluci a začátek vztahu s mým pozdějším manželem Jakubem.

Kolem mě se dělo mnoho změn a já přesto cítila vnitřní prázdnotu. Odpovědi na volání mé duše se mi dostalo brzy, a to s příjezdem evangelistů, kteří našli ve vyprahlém Československu mnoho žíznicích. Tehdy jsem pochopila... Bůh! Díky Jeho lásce a trpělivosti, jsem nakonec přijala skutečnost, že i já mohu být pro tohoto dokonalého Boha přijatelná. Trvalo další dva roky, než jsme se od Bible, (které jsme vůbec nerozuměli) dostali přes knihy o spiritizmu, učení východních náboženství a mnoha dalších směrů zpět k Bibli. Nyní moudřejší o znalost souvislostí mezi okultismem a náboženskými směry a schopnější rozeznávat pravé od nepravého. Ke svému úžasu jsme zjistili, že poselství Bible je pro nás srozumitelnější, než dřív.

Mezitím jsme se s Jakubem přestěhovali do Mladé Boleslavi a tam jsme také byli přivedeni na kurs Bible, který vedl Jindra Černo-horský. K oboustrannému překvapení nás Jindra dlouhou dobu jen utvrzoval v tom, co jsme už s Boží pomocí pochopili a přijali. O celý rok později jsme byli pokřtěni a měli

svatbu. Nastoupili jsme do zaměstnání v zařízení pro zdravotně postižené, kde pracuji stále.

Po třech letech se nám narodila Anička a manžel mezitím studoval dálkově seminář. Když přišlo povolání do služby, neváhali jsme a do Jablonce nad Nisou jsme odcházeli plní nadšení. S upadávajícím nadšením z práce přišel i pád našeho manželství. Ani narození Jakoubka, ani stěhování do Mělníka nic nezměnilo. Po společných čtrnácti letech naplněných mnoha zázraky Jakub odešel. Přes tuhle nepopsatelnou bolest mě Bůh přenesl na rukou mých přátel.

Dnes, „bohatší“ o mnoho klopýtnutí i pádů v dalším manželství, obohacená o zlatíčko Ester vím, že bez Boha by nic nemělo smysl. S Bohem ale má cenu znovu vstát a jít přestože si o domku u lesa stále jen sním...

Alice

POSTŘEHY Z ČÍNY OČIMA JANICKA

Uplynulý týden to byl rok, co jsme v Číně a za tuto dobu jsem měl postřehy a zážitky, o které bych se s vámi rád podělil.

Když jsme poprvé přiletěli do Číny, tehdy jsem si myslel, jak to pro nás bude náročné sem zapadnout. Mýlil jsem se. Přiletěli jsme 3. prosince před rokem a věc, které jsem se bál nejvíce, byl první den ve škole. Do školy jsme měli jít za dva dny a já už si v hlavě připravoval, jak se představím spolužákům a jak tam vůbec zapadnu. Když přišel ten den školy, jeli jsme školním autobusem. Cesta trvala kolem 15 minut, ale mně se zdála o hodně delší, protože jsem byl strašně nervózní. I tehdy jsem si opakoval ta slova, kterými se představím.

Dorazili jsme a já šel do své třídy. Trvalo mi chvíli, než jsem ji našel a, když jsem vstoupil dovnitř, byl jsem překvapen. Spolužák ihned vstal, podal mi ruku a představil se, já jsem se taky představil a našel jsem si místo

k sezení. Nikdo nic neřekl, jenom ti co seděli vedle mě, se mi představili. Zbytek dne byl klidný, protože jsem dostal k sobě kluka, který mi pomohl mi najít učebny, kde jsem měl být. Domů jsem přijel stejným autobusem a další dny už byly lehčí a lehčí.

Další dny jsem si dělal nové přátele a za chvíli jsem se znal se všemi v mém ročníku. Všichni tu byli přátelštější než v Česku. Neměl jsem žádné hádky a zdálo se, že i přes moji slabší angličtinu jsem rychle zapadnul. V učení jsem dělal rychle pokroky. I v angličtině jsem se zlepšil. Když jsme přišli, tak jsem nastoupil do úplně nejnižší třídy v angličtině, ale tím, že jsem byl jediný Čech ve svém ročníku a mluvil jsem jedine anglicky, tak jsem se za půl roku zlepšil tak, že jsem teď v novém školním roce nastoupil přímo do hlavní anglické třídy, ve které jsem si už zvyknul.

Ve škole jsem byl pro tento školní rok vybrán do sportovní soutěže FOBISIA (The Federation of British International Schools in Asia), ve které 6 škol z Asie proti sobě soupeří ve sportech. Tento rok to byla atletika, plavání, basketbal a fotbal. Já se přihlásil na atletiku, basketbal a fotbal. Od začátku tohoto školního roku jsme trénovali a 18. listopadu jsme letěli, náš tým, do Kuala Lumpur v Malajsii. Odlétali jsme ve středu večer a přiletěli jsme do Malajsie ve čtvrtek v poledne. Zbytek dne jsme měli na odpočinek, který jsem převážně strávil na pokoji. Další den jsme vstali v 6 hodin, pořádně jsme se nasnídali a poté jeli autobusem do školy (Kolej Tuanku Ja'afar), ve které se konaly letošní hry. Dojeli jsme na místo a já byl překvapen, jak je ta škola rozlehlá. Byla to internátní škola, takže zde byly apartmány, kde studenti žili. Poté jsme šli do velkého sálu, kde bylo zahájení her. Přivítali nás, vysvětlili nám potřebné informace ke škole a následně nás zavedli na velké fotbalové hřiště, které mělo vyznačené dokola běžecké dráhy. Ten den byla atletika, na kterou jsem se těšil nejvíce. Vedoucí měl

pár slov povzbuzení a poté jsme se každý rozběhli na různé disciplíny.

Nejdříve jsem měl skok daleký. Skoky se mi moc nepovedly, ale povedlo se mi vybojovat bronzovou medaili. Poté přišel sprint na 100 metrů, při kterém jsem měl špatný start, ale přece to stačilo na další bronzovou. Jen co jsem doběhnul, šel jsem na trojskok. Povedlo se mi skočit velmi dobře a dosáhnout stříbrné medaile a sám jsem byl překvapen

svým skokem. Moje poslední disciplína byl běh na 400 metrů, ve kterém jsem o jediný metr přišel o zlatou medaili, ale byl to vyrovnaný závod, takže jsem byl spokojen. Celý den jsem si náramně užil a se svými čtyřmi medailemi jsme jeli zpět do našeho hotelu. Zbytek her už jsem žádnou další medaili nevyhrál, ale byl to super zážitek.

Když jsme se vraceli do Pekingu, letěl jsem v kraťasech a krátkém tričku, protože v Malajsii bylo ještě krásné teplo. Když jsme přiletěli, v Pekingu bylo pod nulou a všude byl sníh. Byla mi trochu zima, ale vydržel jsem to až domů a když jsem ve 4 hodiny ráno dorazil, tak jsem byl opravdu rád, že už jsem zpátky.

Z Číny zdraví Janick

DALŠÍ ROK MAJÍ ZA SEBOU I BOLESLAVSKÁ SLUNÍČKA

Boleslavští Pathfindeři, to fajn parta kamarádů ve věku 7-16 let. Na schůzkách se nás schází kolem deseti, naše útočiště je 4. ZDŠ

na Podolci, což je také moje pracoviště. S dětmi mi ještě pomáhá náš kamarád Coudy (Lukáš Kodet).

Co pořád děláme?

No opravdu se nenudíme. Na schůzkách se věnujeme nacvičování dramaturgie na Muzičku, která je pro nás první akcí v novém školním roce. Je vždy kolem 17. října. Máme vždy co dělat, protože první schůzka je v polovině září. No a za měsíc něco nacvičit, to je FOFR. Letos po prvé jsme nacvičovali bez našeho dvorního režiséra Bena Kovaříka. Pod jeho vedením jsme třikrát obhájili prvenství. Letos jsme na všechno byli sami a oddíl si chtěl nacvičování spíše užít, než drilovat a drilovat texty. Nácvič byl veselý a pohodový a i bez Bena se nám podařilo počtvrté vyhrát a děcka byly nadšené. Alžběta poprvé vyhrála kategorii sólový zpěv, no a ostatní se velmi pěkně umístily s výtvarnou tvorbou, nebo plastikou.

Hned po Muzičce začátkem října je Bobří desetiboj. To je akce v České Lípě, která je vlastně takovým prvním větším setkáním po letním táboře. Soutěžíme tam a hlavně vzpomínáme na tábor, který jsme společně prožili na našem tábořišti v Raspenavě v Jizerských horách. Pak na nás čeká kreativní tvoření u nás ve škole, kterým pomáháme získat peníze na adoptovanou dívku z Bangladéše MÍMU. V prosinci tak trochu odpočíváme, plníme si svá přání, bruslíme, plaveme, nebo se chystáme na poslední sejítí vánoční besídku. Na ní budeme slavit úspěchy, kterých jsme dosáhli v uplynulém roce. No a k tomu si letos uvaříme mňamky a ochutnáme cukroví. Rozdáme si novoroční veršičky, přečteme si je, a po adventním poselství se pro tento rok rozloučíme.

A co nás čeká v příštím roce?

Hned v lednu to bude jubilejní 20. Liberecká vločička - setkání dětí v Liberci na kostele,

kde se soutěží ve znalostech BIBLE a v neděli se sportuje.

Na konci února nás pozve Eskymák do Jablonce nad Nisou. Na přelomu března a dubna pojedeme na Rezek přivítat jaro a zúčastníme se Rokytnického karnevalu. V květnu jedeme na Moravu, kde pro nás sdružení přichystalo sportovní i duchovní klání pro Robinsony - ROBINZIONÁDU.

V červnu organizuje náš oddíl sportovní víkend a pak už nás čeká prázdninový čtrnáctidenní tábor v Jizerských horách. To jsou všechny naše akce, kterých se účastníme. Mezi tím na schůzkách trénujeme a učíme se zvládat první pomoc. V květnu nás čeká soutěž mladých zdravotníků. Třikrát jsme již tuto soutěž vyhráli a dostali se do republikového kola, kde loni naše mladší hlídka skončila jako 4. nejlepší v republice.

Tak to jsou moje sluníčka, která už vedu přes dvanáct let. Jsem s nimi moc ráda. Pod rukama mi už vyrostla spousta dětí. Jen mě trochu mrzí, ten neustálý kolotoč. Děti přijdou, odejdou, ale můj život jde dál. Jsem moc ráda, že alespoň za tu krátkou dobu co jsou děti s námi v oddíle, máme příležitost je seznámit s nejčtenější knihou světa BIBLÍ a s Přítelem, který je nikdy nezklame a má je rád – náš nebeský táta Ježíš.

Petra Kučerová

MOHU BIBLI VĚŘIT – (pokračování)

1. Jaký je smysl – účel Bible?
 - a) Bible zjevuje Boží charakter
 - b) Boží slovo dává moudrost v praktickém životě
 - c) Má sílu nás změnit
 - d) Ukazuje cestu k záchraně života
 - e) Dává nám jistotu odpuštění a věčný život

Chcete najít Boha? Najdete ho v jeho Slovu. Hledat Boha bez četby jeho Slova se podobá

pokusu odemknout dveře bez patřičného klíče. Boží psané poselství – Bible obsahuje nejrůznější útvary: nařízení, bohoslužebné předpisy, básně, písně, modlitby, přísloví, záznaky o různých událostech, povolání, dopisy, vzpomínky na minulost a výhledy do budoucnosti. Jestliže chceme studovat Bibli, a všemu dobře rozumět, je třeba vědět, že tato kniha je především projevem Boží lásky a svědčí o ní.

V této knize nenajdete teorii, nejedná se ani o vědeckou knihu. Je to kniha, která přináší dobrou zprávu o bohu, který vás miluje. Lásky se totiž potřebuje sdílet, chce navázat vztah. Boží láska se projevuje tím, že s vámi chce navázat kontakt, potřebuje vám něco říct. Proto vás hledá. Jako náš Stvořitel si přeje, abychom ho poznali: „A život věčný je v tom, že poznají tebe, jediného a pravého Boha, a toho, kterého jsi posal, Ježíše Krista.“ (J 17.3)

2. Může Bible promlouvat do mého života?

Mohu, to co jsem poznal o Bibli, aplikovat do mého života? Boží slovo můžeme koncentrovat do jednoho slova – Ježíš. V Bibli je napsáno: „Písma svědčí o mně.“

Bůh po nás nežadá, abychom věřili, aniž bychom měli dostatek důvodů, na kterých bychom mohli založit naši víru. Jeho existence, jeho povaha, pravdivost jeho slova, jsou doloženy svědectvími, která promlouvají k našemu rozumu i srdci. Otvírá se před námi plán vykopení, aby každý poznal Ježíše a mohl být zachráněn. A tak vás chci všechny pozvat k důkazu, který může dostat úplně každý. Je to důkaz vlastní zkušenosti. Bůh nás zve, abychom vyzkoušeli pravdivost jeho slova na sobě. Vyzývá nás: „Okuste a uzříte, že Hospodin je dobrý.“ (Ž 34.9)

I já jsem vyzkoušela na vlastní zkušenosti, že Pán Bůh slyší a vyslýchá mé prosby. V našem kursu studia Bible nás vedli k tomu,

abychom si Boha vyzkoušeli. Věřila jsem, že Bůh existuje, a že stvořil tenhle nádherný svět a celý vesmír, věřila jsem, že Ježíš za mě zemřel, abych mohla žít věčně a nemusela zahynout. Ale neměla jsem zkušenost s tím, že Bůh je připraven mi kdykoliv pomoci a že k němu mohu volat. Jednoho dne jsem přišla domů a na zahradě na mě čekala avie naložená taškami na střechu a doma mě čekal vzkaz od mého muže. Slož tašky z auta, potřebuji ho mít odpoledne volné. Sundala jsem postranici a jala se skládat tašky. Za chvíli jsem na ně nedosáhla, tak jsem vylezla nahoru, přenesla tašky na okraj vozu, slezla dolů a milé tašky pokládala jednu po druhé na zem. O opět nahoru, zase tašky na kraj vozu, opět slézt dolů, kde jsem se narovnané tašky přemístila na zem. Za chvíli mi došlo, že tímhle způsobem s tím nebudu hotova ani do večera. Řekla jsem si. Pane Bože, já potřebuji tvoji pomoc, na tohle nestačím. Ale jak mi může Bůh, který je tak daleko, pomoci. Ale pak jsem usoudila, že je to jeho problém, a že se o to, jak to Pán Bůh zařídí, nemusím starat. A šla jsem domů. Když jsem se vracela, zastavilo před naším domem auto, vylezl z něho náš kamarád, oblékal si rukavice a zeptal se mě. „S čím ti můžu pomoci?“ Ten kamarád dodnes neví, jak ho Bůh použil. Od té doby však vím, že za Ježíšem mohu přijít s jakýmkoliv problémem, trápením, se vším, s čím si nevím rady. Moje zkušenost je pro mě svědectvím o pravdivosti Bible a jejího poselství. Mám v srdci pokoj a radost z toho, že můj život má smysl, má cíl a že ten, který to všechno zaslíbil, je milující, věčný a spravedlivý Bůh.

Výzva: Není nic krásnějšího, než když osobně poznáte, že je někdo, komu na vás záleží, kdo se o vás chce starat každý den, kdo je s vámi dvacet čtyři hodin denně, kdo vám rozumí a ví naprosto přesně, co potřebujete. Tak mi nezbývá než vám popřát, abyste vy sami vyzkoušeli, že Bůh je, a že vás slyší. Budete-li poctivě a upřímně hledat, naleznete.

Naleznete lásku, život, radost a pokoj. To vám slibuji. Protože to je i má zkušenost.

Zpracovala Jiřina Krejzová

ZPRÁVY Z VÝBORU UNIE CASD

- Vedoucí unijní služby vysokoškolským Marek Harastej představil návrh nové koncepce církevního teologického studia. Předpokládá namísto dosavadní - Vyšší odborné školy Teologický seminář CASD v Sázavě, vytvořit novou školu - Adventistický teologický institut jako součást mezinárodní sítě adventistických škol, s umístěním z praktických důvodů pokud možno uprostřed mezi Českem a Slovenskem v Brně nebo v Olomouci. Oblastmi působení nové školy mají být studium teologie, vzdělávání kazatelů i laiků v církvi, badatelská, vědecká a publikační činnost, teologická prezentace autentického učení církve dovnitř i ven z ní.

- V reakci na nedávné usnesení Generální konference církve k ordinaci žen do kazatelské služby přijal výbor Česko-Slovenské unie církve usnesení, v němž se odvolává na biblickou rovnost všech lidí před Bohem v Kristu bez ohledu na pohlaví, na středoevropský reformační odkaz rehabilitace postavení žen ve společnosti i církvi, na vnímání ženy v našem kulturním prostředí a uvádí v něm mimo jiné:

“Jsme zklamáni z toho, že rozhodnutí Generální konference církve problematizující ordinaci žen do plné duchovenské služby je se vším výše uvedeným v rozporu. Vysvětlujeme si je proto tak, že se týká pravomocí církve a nikoli Písmem i věroukou zaručené rovnosti mužů a žen v církvi. Respektujeme kulturní zvláštnosti našich spoluvěřících v jiných částech světa a očekáváme, že budou respektována i naše specifika... Považujeme účast žen ve službě evangelia na našem území za velmi potřebnou a jsme připraveni učinit vše pro to, aby mohla být naplněna.”

- Hospodář unie Marek Škrla seznámil výbor se stavem hospodaření církve v ČR a SR a návrhem rozpočtu na příští rok, který byl přijat. Rozpočet počítá oproti letošnímu roku se zásadními úsporami a tvorbou rezerv do budoucna. Členové výboru i přítomný hospodář Norbert Zens se v této souvislosti vyslovili pro důsledné zachování finanční nezávislosti církve na prostředcích vyplácených jí dočasně státem jako odškodnění za majetkové křivdy v době komunismu.

Z vývojových statistik vyplývá, že církve, stejně jako celá společnost, věkově stárne a nastupující generace podpoří jen takové hospodaření, se kterým se osobně ztotožní. Instituce církve letos přešly na úspornější a zároveň výrazně efektivnější provoz.

- V Českém sdružení sborů se podle zprávy předsedy sdružení Víta Vursta řeší potíže s nedostatkem kazatelů. V Čechách se připravuje vzdělávání duchovních. Působí zde již 8 vězeňských kaplanů, kteří založili pracovní skupinu, stejně jako ti, kteří pomáhají seniorům. Sdružení systematicky přispívá na sociální a misijní projekty sborů. V pražské adventistické základní škole Eliáš je už 9 ročníků, připravuje se rozšíření na gymnázium a v připojené mateřské škole je 40 dětí. Polovina žáků školy je z prostředí mimo církev.

- Nový unijní vedoucí oddělení křesťanského domova Radomír Jonczy představil vizi svého oddělení na nastávající léta obsahující kromě tradiční podpory manželství a rodin, nově i rodinnými konferencemi, také duchovní pomoc lidem v rozvodové a porozvodové krizi, lidem nežijícím v manželství a spolupráci s ostatními církvemi na proročinné a promanzelské osvětě ve společnosti. V únoru podpoří oddělení Národní týden manželství v ČR a SR, pod vedením koordinátora za církve adventistů Petra Adame, kazatele z Hronova, a poté národní Den rodiny,

který bude od roku 2016 pořádán v ČR společně církvemi 15.5.

ZPRÁVY Z ČESKÉHO SDRUŽENÍ CASD

Ve dnech 23. – 25. 10. 2015 se přes 80 žen ze všech koutů Českého sdružení sjelo do města Telč, aby se zúčastnilo historicky první konference žen Českého sdružení CASD. Bohatý program, který pro ně byl připraven, začínal v pátek večer společným zahájením soboty. Účastnice měly možnost se seznámit se židovskými zvyky a obřady spojenými s “vítáním královny šabat” a zamyslet se nad úlohou, kterou v této tradici hraje žena.

Sobota byla věnována přednáškám nesoucím hlavní téma programu – “Čtyři roční období v životě ženy” – kterými nás provedla Mgr. Milena Mikulková. Čtyři přednášky, věnované jednotlivým obdobím, jejich přednostem a nebezpečím, byly nejen příležitostí k uvědomění si vlastní ženskosti v celé její šíři a různorodosti, ale také ujištěním, že ať už procházíme čímkoli, nejsme v tom samy.

Samozřejmě nechyběla možnost načerpané poznatky sdílet v rámci diskuzí. Příjemným odpočinkem pro mozkové závity bylo odpolední překvapení ve formě “cukrárny” a fotokoutku, v němž dámy mohly svou momentální životní náladu vyjádřit pózováním v jednom z tematických klobouků. Neděle pak byla ve znamení vzájemného obohacování se znalostmi a schopnostmi v rámci workshopů.

Celý víkend se nesl v přátelské a uvolněné atmosféře plné chval, modliteb, společenství, vděčnosti a radosti. Děkujeme Bohu za odpočinek i novou sílu a inspiraci, kterou ženy mohly v průběhu akce načerpat a věříme, že 1. konference žen nezůstane v Českém sdružení konferencí jedinou, ale stane se v budoucnu akcí tradiční.

KŘEŠŤANSKÉ AFORISMY

• Když někoho slyším definovat Boha, vidím defilovat marnost. (Pavel Kosorin, Křesťanské aforismy, str. 15)

• Je jeden Bůh, milovaní, a toho nepoznáme odjinud než ze svatých Písem. Snažme se proto zvědět všechno, co svatá Písma označují, a poznat všechno, čemu učí. Věřme tak, abychom zrakem své víry viděli Otce takovým způsobem, jakým on chce být viděn... (Svatý Hippolyt)

NAROZENINY V PROSINCI OSLAVÍ:

Věra S.	-	02. 12.
Marie P.	-	03. 12.
Alice G.	-	04. 12.
Petra K.	-	14. 12.
Renata B.	-	17. 12.

Všem oslavencům ze srdce přejeme pokoj v srdci, stálé zdraví a mnoho nových zážitků s naším Pánem a Spasitelem Ježíšem.

PŘEHLED FINANČNÍCH DARŮ SBORU ZA MĚSÍC – LISTOPAD

<i>Pro potřeby sboru</i>	3 726 Kč
<i>Na fond oprav</i>	1 863 Kč
<i>Zvláštní dar pro sbor</i>	455 Kč
<i>Podpora sborové misie</i>	452 Kč
<i>Dary MT</i>	1 780 Kč
<i>Podpora misie skup. Lipník</i>	1 832 Kč

PROGRAM LÁVKY - PROSINEC 2015

www.lavkamb.cz

Středa 2. prosince v 18:30 hod.

**CESTOPISNÝ DOKUMENT - MALÉ CESTY
VELKÉ ČÍNY**

Třetí cestopisný večer s Romanem Bittnerem projedeme Čínou od severu k jihu, navštívíme klášter Shaolin, Velkou čínskou zeď, Wudangské hory a další.

Roman se nám v prvních dvou dílech představil jako výborný vypravěč. Představuje nám kulturu a místní zvyky lidí kde cestuje, prostě zemi takovou, jaká pro její obyvatele skutečně. Čína je země velkých změn, přesto v ní zůstává mnohé z 5000 leté tradice.

Všude nás bude doprovázet stará kultura národa, kterou nedokázal zničit žádný režim, stejně jako tajemnou zprávu čínského písma, která měla připomínat, odkud tento velký národ pochází a kam směřuje.

Vstupné je dobrovolné

Pondělí 7. prosince v 18:00 hod.

VLASTNÍ VÝROBA ADVENTNÍCH, NEBO VÁNOČNÍCH VĚNEČKŮ

Podle vlastní inspirace, nebo pod dohledem výtvarnice. Kompletní materiál k výrobě a pomůcky budou k dispozici. (Klubovna I. patro).

Príspevek na čiastecnou úhradu materiálu 40,- Kč.

Vstupné dobrovolné

Úterý 8. prosince v 18:00 hod.

KLUB ZDRAVÍ – JAK SI ZAJISTIT VNITŘNÍ SPOKOJENOST PO CELÝ ROK

Poslední setkání Klubu zdraví v roce 2015. Dozvíme se, jak pracovat

s vlastní psychikou, aby hlava ovládala tělo a ne naopak. Jak pracovat se stresem a stresovými situacemi, které vstupují do našeho života. Posedíme u čaje s vánočním cukrovím ze zdravých surovin a naladíme se vánoční atmosférou. Přednáší Jiřina Krejzová, B. Th.

Vstupné - dobrovolný příspěvek

Středa 9. prosince v 18:00 hod.

Přednáška s diskusí - "ZKUSTE VÍRU, NEJEN O VÁNOCÍCH"

Víra nepřináší pouze hodnoty, které naše země zoufale potřebuje, ale hlavně naději. Proč to nezkusit? I když s tím nesouhlasíte, můžete nám to přijít říct...

Přednášku s diskusí povede Karel Vasilek B. Th.

Vstup volný

Čtvrtek 10. prosince v 18:00 hod.

KINO – INDICKÝ MEDVĚD PYSKATÝ

Indický medvěd pyskatý je velmi plaché a bázlivé stvoření. Přestože se o něm ví překvapivě

málo, každý ho pozná díky Balúovi z knihy džunglí Rudyarda Kiplinga. Indického medvěda pyskatého si zamilujete stejně jako Balúa. Budeme ho sledovat v období sucha i za monsunových dešťů, jako mládě v jeskynním doupěti v Karnátace až do chvíle, kdy se z něj stane dospělý medvěd.

Německý film 50 min. Český dabing. Režie a scénář: Oliver Goetzl.

Vstupné dobrovolné

Čtvrtek 24. prosince ve 22:00 hod.

VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBA, kterou povede pastor Karel Vasilek B. Th.

Vstup volný